

Deklarace lidu Československa

 tadesco.org/deklarace-lidu-ceskoslovenska

Jsme stále Československo, protože jediným legálním a legitimním způsobem jeho rozdělení bylo referendum, ke kterému však nikdy nedošlo. Byl proveden protiústavní puč po parlamentních volbách 6.6.1992, pod vedením Václava Klause st., Vladimíra Mečiara a Václava Havla, který nese prvky trestného činu zločinného spolčení, vlastizrady a velezrady. Proto jsou veškeré kroky vlád a orgánů územní příslušnosti ČR a SR po neústavním rozdělení Československa po 31.12.1992 nelegální a nelegitimní.

Československo vzniklo 28. října 1918 jako výsledek poválečného uspořádání po I. světové válce a bylo definováno jako unitární, tzn. nerozdělitelný stát. Toto bylo potvrzeno i v Benešových dekretech po II. světové válce.

Jako Čechoslováci v žádném případě neakceptujeme jakákoliv rozhodnutí nelegálním a nelegitimním způsobem vzniklých územně správních celků s názvy Česká republika a Slovenská republika, jakož i jejich nelegálně a nelegitimně vzniklých orgánů zákonodárné, výkonné i soudní moci. Žijeme stále v Československu, které nikdy nebylo součástí EU ani NATO.

My, lid Československa, si bereme touto deklarací svou ukradenou vlast, nám v dědictví po našich slovanských předcích danou, zpět a budeme usilovat o mírovou spolupráci se všemi zeměmi majícími mírové úmysly a na srdci blaho nejen svých vlastních lidí, ale i bratrských národů a partnerských zemí.

Současně se tímto vracíme jako svobodní lidé k přirozenému právu jako nejvyšší právní normě dané stvořitelem. My, lidé Československa, jsme si vědomi svých závazků, odpovědnosti vůči zemi a budoucím pokolením. Budoucnost patří našim dětem a veškerá moc v Československu náleží lidu.

Svým podpisem stvrzuji, že jako občan mám stále platné československé státní občanství a právně akceptuji Listinu základních práv a svobod, která je v Československu platná od jeho vzniku podle níž Listina používá pojmu občan, čímž se rozumí státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, což je rovněž uvedeno i v současné Listině základních práv a svobod čl. 42 (1). Moji potomci jsou pokračovatelé rodu, a proto uvádím do listiny i své děti, jejichž jsem rodičem.

Mého československého občanství jsem se nikdy písemně nevzdal (zák.č. 194/1949 Sb. o nabývání a pozbývání československého státního občanství, § 6, odst. 1) a prohlašuji, že jsem Čechoslovák a žiji v Československu.

V Praze 27.5.2023

Celý okument obsahující i tabulku můžete [stahovat ZDE](#) nebo [ZDE](#).

